

našo lepo domovino z vrha Triglava, med nami je pa mnogo izobražencev, ki so mnogo prepotovali, za Triglav pa komaj vedó, kje stoji. V novejšem času se je „Slovensko planinsko društvo“ mnogo trudilo, da bi postal naš Triglav pristopen tudi onim, ki

se ne prištevajo hribolazcem. S tem se je zanimanje za našega gorskega velikana precej zbudilo. Ako občuduješ rad krasoto širne narave, ako bi rad videl vsemogočnost božjo v stvarstvu in obenem spoznal lastno neznatnost, pojdi na Triglav!

## Starčeva pesem.

Telo je trudno, truden duh.  
Srca želje so ukročene.  
Večer življenja pijem jaz,  
mladina zorni dan krog mene.  
Nejasne sreče v svet iskat  
na pot me noga več ne žene.

Kje za menoj je oni čas,  
ko jasno pred menoj obzorje  
sejalo upe je v srce,  
ko jadral sem čez daljno morje,  
pozdravljal kot otrok pojoč  
otokov zeleno predgorje!

Večer življenja pijem jaz,  
krog mene zorni dan mladina.  
A tudi nji usiplje že  
bodočnost upe v grob spomina.  
O cvetna, rajska zemlja ti,  
o pusta ti solzá dolina!

Kako sem hitel hrepeneč!  
Prehodil mesta sem bogata...  
S popotno palico v rokah  
prišel sem pred domača vrata —  
očeta nisem našel več,  
spoznal sem komaj sestro, brata.

Na tujem sem poslušal glas:  
„O sêli se domov, o sêli!“  
Na poti tožil sem ubog:  
„Le vêli, dobri glas, le vêli!“  
Doma naročam srcu zdaj:  
„Ne upaj več in več ne želi!“

*Anton Medved.*

## V tajni noči.

Noč je tajna ogrnila  
s krilom lahnim trudni dol,  
in pripluli so krilatci  
sipat pokoj naokol.

Tam na širnem nebem svodu  
zvezd nebroj je zamigljaj,  
da molčé veličje božje  
svetu bi oznanjeval.

Pa se zvezdica utrne,  
tja v brezmejni vtone svet —  
in premine kot premine  
z mladih lic življenja cvet...

Meni pa srce vztrepeče,  
zdvaia misel ga na smrt:  
Bo li duši zarja sreče,  
ali muk udarec trd?...

*Leo Levič.*